

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

UNGDOMSVÄNNEN

FRISKA VINDAR

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS UNGDOM

Utkommer den 5 och 20 i varje månad.

N:o 5
5 Mars.

REDAKTION:
AXEL ANDERSSON. THEOD. ANDERSON.

Årg. 18
1914.

LOTS HUSTRU.

et var jordbävning och eldregn på Sodoms domsdag. Den sol, som på morgonen lyste så klar, vändes längre fram på dagen i blod, och då förvandlades också de ogudaktigas hänskratt i skärande jämmer. Nu hade liderlighetens glöd börjat slockna och vredens att brinna. Förgäves var nu de gudlösas bönerop, förgäves alla deras ansträngningar och varje försök till flykt. Himmel och jord förenades till strid mot Sodom. Skapelsens krafter göra uppror mot de orättfärdigas tyranni.

Ett stycke från staden, strävande mot bergens höjder, på en plats, där marken ännu ej börjat gunga eller råkat i brand synas Lot, hans hustru och döttrar. Mycket hava dessa människor lämnat i Sodom. Var Lot rik, när han drog dit, fattig är han nu, när han drager därifrån. Men hans själ är väckt, han flyr för sitt liv, och han riktar sin blick mot bergen, ej mot Sodom. Så göra också hans döttrar och, till att börja med, även hans hustru.

Men hon sviktar och tvekar, ty hennes skatt och glädje är i Sodom. Hennes hjärta är där. Hon stannar, riktar sin blick mot staden, blir efter och omsvepes av svavelregnet. Ett mera tragiskt slut, ett mera varnande levnadsöde skall man leta efter i den Heliga Skrift. Övertygad var hon, men ej omvänd, på frälsningens tröskel och dock förlorad, på flykt undan vreden och dock förtärd av dess heta lågor.

Hon har ej så få efterföljare bland både unga och gamla ännu i denna dag. Därför må hennes exempel tala. Törhända skall någon av hennes likar akta på dess varning och rädda sin själ.

Lots hustru vaknade ur sin sorglöshet och likgiltighet, när domen bröt in över Sodom. Men hon flydde därför, att hon var skräm, ej av inre begär, och när hon började återfå sitt mod, började hon också längta tillbaka till det gamla. På samma sätt göra många i tider av fara, nöd eller sjukdom. Då är det bönerop och föresatser om bättring. Men så minskas trycket, och förskräckelsen försvinner. Och så skördas de av det snabba fördärvet.

Lots hustru flydde, när hennes anhöriga flydde, men hon följde dem ej till

slutet på deras väg och gick därför förlorad. Vi känna detta från väckelserna. Naturlig sympati är ej tillräcklig för frälsning och jordisk kärlek icke heller. Vi frälsas var och en för sig, ej på grund av sällskapet utan på grund av Guds förbarmande kärlek. Denna frälsning är börjad, ej fullbordad, ty vi äro icke i himlen ännu, och undergång är möjlig. Du har utgått ur syndens Sodom i sällskap med många; se till, att du ej stannar efter på vägen, när de fortsätta, utan i sällskap med dem skyndar fram mot frälsningens höjder.

Där var ett särskilt Guds ingripande till förmån för Lots hustru. Änglarna voro sända även för hennes skull. Men ändå gick hon förlorad. Du har kanske hört, att det skett ett särskilt Guds ingripande till förmån även för dig. Ty det var för dig förbundets ängel, Människones Son och Guds Son vandrade dödens väg. Om du vill följa hans ledning och lyda hans bud, så skall också du en gång stå på frälsningens klippa. Men sviker du honom, så blir även din lott att förgås.

A. A—n.

Så kommer Guds rike.

Att tända en stråle av Kristi tro
Åt arm och förtvivlad själ
Och timra åt henne en hoppets bro —
Det täcks försonaren väl.

Från himmelen kom han till tidens strand
Med hjärtat av kärlek fyllt
Och räckte sin hjälpande brodershand
Åt syndare, oförskyllt.

Han vandrat sig trött mången kvalmig dag
Och vakat så mången natt
Blott för att få hjälpa en arm, en svag,
Som nöden i fångsel satt.

Han delat vår smälek och djupa nöd,
Så himmelskt ljuvlig och god;
Han givit sig själv in i korsets död
Och offrat för alla sitt blod.

Så låt oss då tjäna på syskonsätt
Och bära varandras nöd.
Och låt oss värdera varandra rätt;
För alla Kristus blev död.

För alla han lever, gudomligt rik,
Och ömmar för varje själ.
Och den som tror skall bli honom lik,
Skall älska och göra väl.

Så kommer Guds rike med fröjd och frid,
Med rätt och sanning och ljus,
Så tränger det fram som en vårlig tid
Med andens mäktiga sus.

Och så skall vår frälsare äras bäst,
När själar förlossning få,
Och så skall han se sig belönad mest,
Då in i hans fröjd de gå.

August Bohman.

Ärkebiskop J. A. Ekman.

Av professor *F. Schulthess.*

Den nyligen avlidne ärkebiskopen, Johan August Ekman, föddes den 26 nov. 1845 i ett enkelt hem på landet. I släkten hade soldatyrket gått i arv från far till son i flera led. För Johan voro barndomsåren en hård skola. Svårigheterna danade honom dock till en harmonisk karaktär, vars mest utmärkande egenskaper voro ömhet och tillgivenhet, en full förtröstan på Gud, en fullkomlig lydnad för sitt av den Helige Ande upplysta samvete, en stor ödmjukhet och ett djupt deltagande för alla som ledo.

Hans far var en soldat av gamla stammen, som fruktade Gud, ärade konungen och tjänade sitt land enligt traditionen inom familjen.

Modern, som Johan tidigt förlorade, var en av dessa präktiga lantustrur, som ägna sig helt åt sin familj och omsorgen om gården. Hon var ett stöd för sin make i med- och motgång och uppfostrade sina barn i den sanna gudsfruktan, som mer ger sig tillkänna i handling än ord. Då hon såg, att hennes Johan hade större håg för studier än för krigaryrket, blev hennes varma bön, att Gud måtte göra honom till sin tjänare. Men hon anade icke, denna förträffliga mor, att Gud skulle uppfylla hennes bön på ett långt härligare sätt, än hon någonsin kunde ana.

Fadern till den blivande ärkebiskopen var på samma gång husar och byns skollärare, ett förhållande, som var ganska

vanligt vid den här tiden. Lille Johans största fröjd var att höra sin far berättas ur Gamla Testamentet.

Liksom fordom Pascals fader fruktade, att sonen skulle lära sig geometri, så var Johans fader rädd för att allt för snart lära sonen läsa. Därför blev han inte litet förvånad, då han en dag upptäckte, att Johan — han var då fem år — utan att någon hade en aning om det, redan hade läst flera av de böcker, varav det lilla enkla fädernebiblioteket bestod. Han kunde då inte hindra gossen längre, och vid sju års ålder hade den senare ett par gånger läst igenom utom familjebibeln, som var hans älsklingsbok, »Kavalleriskolan», »Konsten att sköta hästar» och till och med en svårfattlig samling lagböcker.

Då han inhämtat allt, som byskolan kunde ge honom, sattes han i Mariestads läroverk och blev snart den duktigaste av lärjungarna i klassen. Glad i hågen tillryggalade han varje lördagseftermiddag en mil till fots för att få tillbringa söndagen hemma och återvände på söndagskvällen eller måndagsmorgonen med en påse på ryggen med livsfrönödenheter för veckan.

Sedermera skickades han till Skara gymnasium, som försett Sverige med ett stort antal framstående män. Här måste han använda nattens timmar för sin egen läsläsning, ty under dagen följde han flitigt med lektionerna, och kvällarna använde han att läsa läxor med kamrater för att

Ärkebiskop J. A. Ekman.

kunna bidra till sitt uppehälle. Flera gånger måste han lämna gymnasiet för att uppehålla sig som informator i olika familjer. Flera av de bekantskaper, han gjorde under dessa perioder, blevo av stort värde för hans senare liv. Först vid 22 års ålder tog han studentexamen. Konditioner satte honom i stånd att fortsätta sina studier, och år 1876 tog han teologie kandidatexamen. Hans lärare, prof. Myrberg, fäste honom senare vid Uppsala universitet i egenskap av docent i exegetik, och Högre lärarinneseminariet i Stockholm kallade honom att hålla en kurs i religionskunskap. Han kände sig föga tilltalad av att följa i de gamla hjulspåren. Detta i förening med hans kärlek för oberoende gjorde, att man hyste en viss rädsla för honom.

Han lät prästviga sig, och ett regemente kallade honom som pastor. Husarsonen vann genast sin församling genom enkelhet och klarhet i framställningen samt genom bibeltrohet och kärlek till själar.

En sjukdom, som han redan i hemmet ådragit sig, tvingade honom att vistas någon tid i Karlsbad. Återställd blev han dock aldrig.

Återkommen till Uppsala innehade han efter vartannat olika befattningar vid teologiska fakulteten. Då han 1896 blev professor i praktisk teologi och domprost,

hoppades man länge få behålla honom, men efter knappt två år blev han kallad till biskop i Västerås. Detta var blott ett uppehåll på vägen till ärkebiskopstolen. År 1900 valdes han till ärkebiskop. Sällan har ärkestiftet haft en biskop, som varit mera kunskapsrik, mera själsstor, mera ödmjuk, mera gudfruktig och älskvärd. Han vandrade med Gud, och detta var hemligheten till den oemotståndliga dragningskraft, som han utövade på alla, som kommo i beröring med honom.

Hans ansikte bar lidandets prägel, men det reflekterade också själslugn, självbehärskning och mildhet. Hans djupa blick fångslade en genast, och man kände sig i närheten av en ren själ, som förnekat sig själv, en gudsmän, som ingenting högre önskade än att tjäna och förhålliga sin Mästare.

Ledsamt nog tillät honom icke hans klena hälsa att verka, som han velat. Under sista tiden förvärrades det onda så, att ett operativt ingrepp ansågs nödvändigt. Operationen lyckades över all förväntan, och redan började man hoppas, att den sjuke snart skulle kunna återtaga sitt arbete. Men Gud hade bestämt annorlunda och lät sin trogne tjänare inträda i sin vila. Stilla och lugnt avsnodade han den 30 nov. 1913.

Håll fast intill änden!

Det berättas från bataljen vid Gettysburg i senaste amerikanska kriget, att en fanjunkare, ännu ung till åren, nedföll dödligt sårad. Med döden i hjärtat höll han ännu fast sin fana. Då kände han, huru någon grep om fanan, och han hörde någon säga: »Giv mig fanan!»

Den unge mannens ögon voro redan skumma, så att han icke kunde se, vem det var, som uttalade dessa ord.

»Är du vän eller fiende?» frågade då den döende fanjunkaren.

»En vän», ljöd svaret.

»Om du är en vän, så låt mig hålla om vårt banér, tills jag dör». Med dessa ord sjönk den unge mannen ned och dog.

Med rätta har denne ynglings trohet in i döden beprisats av hans efterlevande. Banéret hade blivit honom anförtrött. Han kunde och ville ej lämna det i en fiendes händer. Han ville icke ens lämna det ifrån sig åt en vän, så länge han hade någon kraft kvar. I denna sin trohet har han givit oss ett skönt föredöme.

Även åt dig har något blivit anförtrött: en verksamhetsteg att beså, en plats bland ogudaktiga kamrater för att där låta ditt ljus lysa. O, låt ingenting förmå dig att övergiva din teg, förrän du ej längre kan sköta den, och sänk ej beaktelsens fana i kamratkretsen och låt ännu mindre någon rycka den ifrån dig.

Nya tillfällena — nya krav.

En hälsning till Sveriges ungdom.

Av missionär Josef Em. Olsson.

Det finns väl knappast någon i västerlandet av dem, som något ha reda på de stora politiska händelserna i världen, som ej med intresse och undran följt de senaste tidernas tilldragelser i fjärran östern. Ja, ju mera vi fattat, vad det gäller, och vilka ofantliga värden, som stå på spel, dessto mera skola vi kunna känna för och sympatisera med Österns folk.

Jag har haft en känsla av, att vi nu se början på uppfyllelsen av några profetiska ord, som dr Speer från Amerika yttrade på världskonferensen i Edinburgh 1910. »Jag vill hellre leva», sade han, »i de närmast följande 25 åren än i någon annan tid av världens historia, undantagandes Herren Jesu egen tid på jorden. Detta därför, att vi gå en tid av så stora politiska, sociala och andliga omväxlingar till mötes, att världen ännu aldrig skådat dess like.» Med tanke på, vad jag personligen hört, läst och sett av den moderna tidsutvecklingen, håller jag hans åsikt för den mest troliga. Utan tvivel kommer Kina att häri spela en av huvudrollerna. Jag hörde nyligen dr Corbied, som varit i Kina i över 40 år såsom missionär men som allt fortfarande har en ynglings värme och hänförelse, yttra: »Jag tror ej, att Gud utan något stort och härligt syfte under årtusenden så underbart bevarat den kinesiska nationen. Det finns stora möjligheter för, att näst Guds egendomsfolk, judarna, ingen nation kommer att så effektivt bidra till världens evangelisering som just kineserna.» Förverkligandet härav beror i väsentlig mån på den missionerande församlingens bön och *offervillighet* just under denna tid. Frågan ställer sig praktiskt så: Skall Kina i fortsättningen bli till välsignelse eller till förbannelse för västerlandet? Rika möjligheter finnas för det förra men också

för det senare, ty mörkrets makter vilja utan tvivel göra sitt yttersta och skola ej släppa sitt rov utan strid.

För närvarande vrider sig detta land i en fruktansvärd födslovända. Vi ana, vilka brytningar det måste bli på nästan alla områden, när man ur ett gammalt tusenårigt kejsarrike i ett nu vill skapa fram ett fullt modernt republikanskt statskick. Vi förstå, att om det går — vilket kanske mången tvivlar på —, så måste det ske genom otroliga lidanden. Men nu är det en Guds tid i Kina och nu sker, vad ej sekellång utveckling skulle åstadkommit. När denna kris är över, stå vi ansikte mot ansikte med fullkomligt nya problem och uppgifter, som komma att på varje sätt fordra ett nytt, kraftigt deltagande från hemförsamlingarnas sida.

Hur tacksam är jag ej, att jag själv fått viga mitt liv åt Gud, att jag får giva honom det bästa och att jag får sända en hälsning till eder, som också haven samma möjlighet. Ligger det ej för de unga något uppfordrande i själva tidsläget att, innan det blir försent, göra något?

Med den närvarande tidens stora tillfällen inför mina ögon kan jag ej sända dessa tankar utan en *personlig* vädjan. Har du, som läser detta, någonsin med fullt allvar och i bön inför Gud frågat honom, vad *din* livskallelse verkligen är? Men, säger du, jag har valt den eller den banan, är icke det en tillräckligt stor uppgift? Dessutom söker jag verka Guds verk, om jag får något tillfälle därtill, vid sidan av mitt jordiska kall. Men frågan är inte, om du valt en värdig ställning eller ej; frågan är: Är du i dag, där Herren vill ha dig? Det är endast där, du kan bli till full välsignelse.

Du må stå, var du vill, och ha vilken befattning som helst, om du ej är, där Gud vill ha dig, så är ditt liv tills i dag

fullkomligt förfelat från *Mästarens synpunkt*. Jag vill naturligtvis icke härmed ha sagt, att *alla* unga äro kallade till missionärer, men så mycket vågar jag säga, att skaror av unga män och kvinnor i våra kristliga ungdomsorganisationer i hemlandet ha eller ha haft kallelsen att taga aktiv del i Guds rikes utbredande på jorden. Dock av en eller annan anledning ha de varit färdiga med en ursäkt. Det var en tid, då du hörde den där rösten ofta, men så småningom vart den tyst, och du har tröstat dig med, att det icke gällde dig. Men du har allt sedan förmärkt en inre tomhet, som du ej kan förklara. Jag rör vid just detta, därför att jag är övertygad om, att alltsedan Jesu tid, seklerna igenom, många, många varit kallade till skördearbetet men inte gått, och därför lever halva jordens befolkning i dag utan Gud och utan hopp, under det generation efter generation redan gått ner i en hopplös grav. Vilken förfärande verklighet, då man betänker, att jorden redan kunde ha varit evangeliserad, om Kristi lärjungar varit trogna sin stora uppgift. Men verkligheterna från det förflutna få ej *nu* hålla oss overksamman. Kom ihåg, att det är en strid, som gäller ofantliga värden. Vad vi ej intaga medan tid är, skall vår motståndare kasta sig över. — Mångas ögon se därför med

stora förväntningar mot Sveriges unga skara. Vem skall se upp i Konungens ansikte och med frimodighet utropa: »Herre, här är jag, sänd mig! Må andra tänka på yttre fördelar, men låt mig få tjäna dig, där du bäst behöver mig. Låt mig få följa dig, där de andra vika tillbaka.» För en sådan ande *måste* fienden vika och segern vara viss.

Jag måste till sist nämna, vad som särskilt rört mitt hjärta i budskapen från hednavärlden. Det var ropet från dem, som *väntade* och *längtade* efter ljus och frihet, utan att någon ljusets budbärare kom. Jag tror, att Österns folk nu om någonsin förstår, att räddningen ligger i evangelium. Nämnde dr Corbied sade häromdagen, att han *ej hittills* bevittnat en sådan hunger efter evangelium. Tusentals män och kvinnor ha under de senaste dagarna i en enda lokal lyssnat till budskapet om Jesus. Här äro vi få, men hemma är det trängsel på så gott som alla levnadsbanor. På missionsfältet har det aldrig varit trångt. Därför, du Guds barn, som kan bedja, bed, att skördens Herre må sända arbetare till sin myckna skörd. Stort är behovet, men andra ände, som bedits fram, få inte komma. Bed! och bönen skall förbereda även *ditt* hjärta för det offer, Gud fordrar av dig. Låt oss hålla ut i tro och bön.

Verklig kärlek.

En ordets förkunnare berättar följande: En dag, medan jag ännu var en ung man, mötte jag på gatan en trasig stackars pojke, som bad mig om hjälp. Rörd av hans nöd gick jag hem och bad min fader ge mig någonting för gossen. Han satt vid sitt skrivbord, och i det han såg upp från sitt arbete, sade han: »Det är mig alldeles omöjligt. Jag har givit bort så mycket förut, att jag verkligen ej kan göra någonting för honom.» Men när jag nedslagen

gick till dörren, ropade han efter mig: »Vilhelm, om du vill vara utan middag, kan du ge pojken den. Bed mamma söka upp några gamla kläder, som han kan få att taga på sig.» Jag gick förtjust och gav pojken min middag. Och nu, när jag hör talas om stora summor, som givas ut för s. k. välgörenhet, kommer jag ofta att tänka på min fars ord: »Vilhelm, om du vill vara utan middag, kan du ge pojken den.»

Bilder från andra länder.

Ett och annat om Belgien.

För U. F. V.

Av *Martin Westling.*

Vy från Bryssel, Belgiens huvudstad.

Belgien är ett mycket litet land, icke större än Kopparbergs län, men har icke desto mindre över 7 miljoner invånare. Det är ett av jordens tätast befolkade länder (228 personer på kvkm.). I vissa delar av landet ligga städer och mindre samhällen så tätt, att det hela är som en enda stor stad.

Omkring 50 proc. av jorden upptages av åker och trädgårdar. Jorden är mycket bördig och lämnar därför god avkastning. Landet är för övrigt särdeles rikt på kol och mineralier, vilket gjort det till ett betydande industri-land. Omkring 40 proc. av befolkningen får sitt levebröd från industrien.

Gruvdriften är också betydande. De viktigaste industrigrenarna äro tillverkning av varjehanda maskiner, glas, vävnader, mattor, (brysselmattor), lerkärl, tegel och skjutvapen. Belgiska gevär och revolverar stå mycket högt i marknaden.

I staden Liège äro omkring 40 tusen arbetare sysselsatta med gevärsstillverkning.

Belgiens historia såsom självständig stat är ej gammal. Den daterar sig nämligen från år 1830, då det skilde sig från det protestantiska Holland och bildade eget konungarike. Dess förste konung blev prins Leopold av Sachsen-Coburg. Den

nuvarande konungen, Albert I, är landets tredje regent. Under gångna århundraden har landet hört än till den ena, än till den andra stormakten såsom Frankrike, Spanien och Österrike. Blodiga krig hava utkämpats på dess jord, och flera av dessa hava varit av stor betydelse för den europeiska politiken. Särskilt betydelsefullt var ju slaget vid Waterloo (15 km. söder om Bryssel) år 1815, då engelsmän, tyskar och holländare under befäl av hertigen av Wellington samt tysken Blücher besegrade fransmännen, därmed görän-

Konung Albert I av Belgien.

de ett slut på Napoleons krigiska framfart.

En mycket betydelsefull händelse i Belgiens historia var, då landet år 1908 annekterade Kongostaten såsom sin koloni. Det lilla Belgien blev därigenom en kolonialmakt och kommer väl på grund därav mer än många andra småstater att med tiden få deltaga i den europeiska »stormaktskonserten». I och med övertagandet av det väldiga området i hjärtat av Afrika (Belgiska Kongo är 70 gånger så stort som Belgien) har landet också fått nya uppgifter att lösa och nya möjligheter med avseende på handel och sjöfart. Värdet av Belgiens varuexport till Kongo uppgick år 1900 till $16\frac{1}{2}$ miljoner francs och steg 1910 till $27\frac{1}{2}$ miljoner. Värdet av importen från Kongo till Belgien var år 1900 44 miljoner och år 1910 nära 60 miljoner francs. De viktigaste från Belgien exporterade varorna äro vävnader, livsmedel, diverse järnvaror och maskiner. Av de importerade varorna utgjorde gummi och elfenben 85 proc. år 1910

Städerna i Belgien äro i allmänhet mycket oregelbundet byggda och erbjuda därför en mycket intressant fysionomi. Icke så få monumentalabyggnadsverk finnas. De vackraste torde vara katedralen i Antwerpen och rådhuset i Bryssel. Dessa båda städer hava resp. 400 tusen och 700 tusen invånare, då förstäderna medräknas. Renligheten på gatorna är ej så stor som i våra svenska städer. Men vad som är bättre i Belgien än i Sverige, det är, att man icke bygger så stora hyreskasärner med knappast någon tillstymmelse till gård, ännu mindre trädgård, utan huvudsakligen enfamiljshus. Ehuru landet är så litet och folket så talrikt, har man ändå råd att ha en rätt så stor öppen plats bakom husen. Där kunna barnen leka och tumla om, och där planteras vanligen blommor och grönsaker till familjens nöje och nytta. I vårt vidsträckta land med dess ringa befolkning tyckes man åtminstone i de större städerna ha en panisk förskräckelse för alla små öppningar mellan husen, ty man bygger igen överallt. Det borde verkligen lagstiftas mot ett sådant byggnadsätt.

Kommunikationerna äro mycket goda. Bredspåriga järnvägar korsa landet i alla riktningar. De flesta höra staten till. Tåghastigheten är stor och trafiken oerhörd. Därtill bidrager icke blott de korta avstånden och den talrika befolkningen utan även landets läge mellan England—Amerika och den europeiska kontinenten.

I Belgien talas två språk: franska och flamländska. Det senare, något liknande holländska, talas i norr, franska i söder. Båda språken äro officiella, så att alla officiella meddelanden måste tryckas på båda språken. Folkupplysningen står lågt. I vissa provinser kunna 50 à 60 proc. av befolkningen varken läsa eller skriva, i andra är det något bättre ställt. Det är intressant att se, hurusom folkupplysningen står lägst i katolska (för att ej tala om hedniska och muhammedanska länder) och högst i protestantiska, där Guds ord får predikas och läsas fritt. Då man en tid får vistas i ett katolskt land och se katolicismen på nära håll, försvinner snart de vackra, behagliga intryck, som man understundom kan få vid ett tillfälligt besök i en katolsk kyrka. Och man kan inte annat än känna glädje över och tacka Gud för att man blivit född i ett land, där Guds ord fritt förkunnas. Vi svenskar stå i en ofanligt stor tacksamhetsskuld till våra reformatorer på 1500-talet och till de konungar, som räddade vårt land undan påveväldet. Vi kunna i själva verket icke tillbörligt uppskatta, vad vi äga nu, och vad vi blivit räddade ifrån.

Protestanternas antal i Belgien är ganska ringa, endast omkring 40,000. De äro uppdelade huvudsakligen i två kyrkor, den officiella, vars pastorers äro avlönade av staten, samt »Belgiska Kristna Missionskyrkan», som utför det egentliga evangelisationsarbetet. De flesta pastorers inom denna kyrka äro utlänningar, framför allt schweizare.

Evangelisationsarbetet går framåt, ehuru ej fort. Motståndet är hårt, och både präster och arbetsgivare kunna göra det rätt så svårt för dem, som lämna den katolska kyrkan och bliva protestanter.

En ung protestantisk dam hade fått löfte om anställning i en affär, men för-

lorade platsen, därför att den katolske af-färsmannens biktfader förklarade det för synd att ge arbete åt en protestant. Då flickan förebrådde prästen hans handlings-sätt, svarade han: »Om Ni icke blir ka-tolik, finns ingen plats för Eder i denna stad.»

Okunnigheten i religiösa ting är gruv-ligt stor. De för oss mest bekanta bibel-orden äro okända, och i gudsbegreppet in-

från en skön, okänd värld. De bådo att få höra mera om detta underbara. Till en viss söndag utsattes ett möte, det första evangeliska i den byn. Det hölls i köket i en stuga. Förgäves hade prästen varnat och skrämt med skärseldens kval var och en, som vågade sig dit. Köket och för-stugan blevo överfulla. Tvenne predikanter predikade varmt och kraftigt om Jesus Kristus såsom den ende frälsaren. En

Kungliga slottet i Bryssel.

blandar sig nästan alltid de synliga bild-stoderna i kyrkan. Evangelium är något så främmande, att man blir storligen förvånad, när man någon gång får lyssna till det.

En kvinna hade dött i en by. Hon var den ende protestanten där. Pastor O. blev ombedd att jordfästa henne. Han fick då tillfälle att för en stor skara män-niskor förkunna evangelium. Det var som om något nytt hade kommit in i byn. Aldrig hade de förr hört något dylikt. Det var som ett ljuvligt regn på törstig och torr jord. Det var som ett budskap

kongommissionär talade om den protestan-tiska missionen i Kongo, och då han be-rättade, att hela bibeln var översatt till ett kongospråk, måste tolken för de närva-rande förklara, vad bibeln var.

Mätte det mötet vara gryningen till en ny ljus dag i den lilla byn.

Mätte Sveriges ungdom vara glad och tacksam över det arv den fått, vår dyrbara evangeliska tro och vår frihet att höra och läsa Guds ord. Och må den i sina böner tänka på dem, som äro i saknad av dessa ovärderliga förmåner.

Ungdomsvännens redigering.

Av Axel Andersson.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Ungdomsvännen Friska Vindar är en kristlig ungdomstidning. S. M. U:s valspråk: För Kristus och församlingen, är också dess tidnings. I överensstämmelse därmed vill den verka för uppfyllelsen av apostelns ord: Växna i nåden och Jesu Kristi kunskap!

Många och invecklade frågor möta nutidens ungdom; stora uppgifter föreligga och stora krav. Det går icke att fullgöra sitt värv som kristen församlingsmedlem, som medborgare i samhället eller medlem av familjen utan kunskap. Den andra stora uppgiften synes mig därför U. F. V. böra finna i ett understödande av ungdomens bildningsarbete genom uppsatser i olika ämnen. Där är ett stort och mångskiftande fält för dess verksamhet. Det är icke så gott att på förhand angiva några detaljer med avseende på denna sak, då ju vid varje tillfälle de förefintliga behoven böra falla utslaget om vad som bör komma med eller utelämnas.

Vår tidnings tredje uppgift är att vara ett organ och föreningsband för S. M. U. Denna uppgift är mycket betydelsefull. Utan tidningen skulle vår sammanhållning säkerligen bli ganska svag. Men tidningen enar oss och ger planmässighet och kraft åt vårt arbete. Den ungdomsförening, som verkar för tidningens framgång, verkar därför också med detsamma för sin egen.

Jag meddelar här en resumé av ett förslag till program för U. F. V:s redigering. Detta förslag antogs för något år sedan vid ett av Ungdomskomiténs sammanträden.

1. Ledande uppsatser av uppbyggligt innehåll.

2. Korta och goda biografier över mera allmänt kända personer.
3. Uppsatser av mera allmänbildande art, t. ex. skildringar från folk och länder, redogörelser för större uppfinningar av mera allmänt intresse o. d.
4. Uppsatser om ungdomens andliga fostran, strider och frestelser, församlingens betydelse etc.
5. Berättelser eller stämningbilder.
6. Stycken i bunden form med eller utan musik.
7. Meddelanden från verksamhetsfältet, både den inre missionen och den yttre, med illustrationer.
8. Brevväxling och meddelanden från S. M. U.
9. Redovisning av inflyttna medel till ungdomens mission.

Detta program synes oss omfattande och rikhaltigt, och vi tro, att alla rimliga anspråk genom detsamma kunna tillgodoses.

Vad angår tidningens format o. d. vilja vi erinra om, att formatet ej kan ändras utan vid årsskifte. Det nuvarande formatet har också stora fördelar, när det gäller inbindning av tidningen och handhavande av den för övrigt. Undersökning skall emellertid företagas för att utröna i vad mån en ökning av sidoantalet kan förekomma utan ökning av tidningens pris.

Om någon av tidningens läsare har någon anmärkning att göra eller något önskemål att framföra med avseende på tidningens redigering, är redaktionen tacksam att få sig detta delgivet. Men en sådan framställning bör innehålla praktiska uppslag till tidningens förbättring, ej blott negativ kritik, som är utan nytta.

Inträde i S. M. U.

Det har varit vanligt under de föregående åren av S. M. U:s verksamhet, att tillströmningen av ungdomsföreningar, vilka begärt inträde i S. M. U., varit särskilt stor under vårmånaderna. Man resonerar som så, att föreningen ju ej kan bliva intagen i S. M. U. förrän vid årsmötet i juni i alla fall, och då kan man vänta så länge. En och annan har t. o. m. väntat till själva årsmötet och anmält sig under detsamma.

Emellertid förhåller det sig så, att när en förening begärt anslutning till S. M. U., behandlas den som ansluten förening i avvaktan på årsmötets avgörande beslut. Det har nämligen, så vitt jag vet, ej hänt mer än en gång, att en ungdomsförening blivit nekad inträde. Det överlämnades då åt ungdomskomitén att undersöka saken och avgöra den, vilket skedde med påföljd, att även den föreningen blev intagen.

När S. M. U:s matrikel utarbetas, införas däri icke blott de föreningar, som redan beviljats inträde, utan även de, som under året begärt detsamma. Men de, som på detta sätt skola få sina namn med, måste insända sin anmälan senast i mars eller första hälften av april, emedan matrikeln tryckes och expedieras till föreningarna innan årsmötet. Att det icke är utan sin betydelse att få sitt namn med i matrikeln, förstås redan av det skälet, att de flesta resturer uppgöras med tillhjälp av den, varför de föreningar, som ej ha sina namn där, oftast bliva förbigångna. Det är ej säkert, att S. M. U:s sekreterare och andra predikanter känna till, var föreningen är, fastän dess egna medlemmar göra det.

Det finnes ännu föreningar, som stå i full endräkt med oss i arbetet, men dock ej kommit sig för att begära inträde i S. M. U. Uppmanar man dem att komma med även formellt, fråga de ofta: »Vad för gagn har då vår förening därav»? Denna fråga är berättigad, även om från kristlig synpunkt en annan vore bättre, nämligen denna: På vad sätt kunna vi gagna andra, om vi komma med? Vi tro emellertid, att de flesta, som tillhöra S. M. U., vid den här tiden kommit underfund med, att de ha fördel av att så göra. Och om vi få arbeta ett par år till, tro vi, att alla skola bliva övertygade om den saken. Vi hänvisa till S. M. U:s tidning, böcker och cirkulär för vidare utredning av frågan.

Hur skall man nu gå tillväga, om man vill begära inträde i S. M. U.? Fatta beslut om saken på föreningsmöte och insänd anmälan till S. M. U:s expedition. Denna anmälan bör åtföljas av uppgifter om namn och adresser på föreningens ordförande och sekreterare, antal medlemmar samt tiden för det möte, där beslutet fattades. Anmälningsblanketter sändas på begäran från expeditionen. Dessutom bör ett exemplar av föreningens stadgar också medfölja. Inträdes- och årsavgifter finnas ej. Bara rättigheter, inga skyldigheter utom det att leva ett kristligt liv. Bättre kan ingen begära.

Så välkomna med då som fullmyndiga medlemmar i S. M. U., i alla, som stå oss nära och deltaga med oss i arbetet för Kristus och församlingen. Många äro vi redan, flera önska vi bli. Vilka vilja nu stiga in i våra leder?

Axel Andersson.

Från ungdomsföreningarna

Runtuna Kristna Ungdomsförening, Södermanland, firade sin tioårsfest den 4 jan. Talare vid festen voro predikanten på platsen, E. Trygg, Sam Pettersson, missionärskand. E. Hindorf och K. Axelsson. Dessutom förekom sång till orgel och strängmusik.

Av 10-årsberättelsen framgick, att föreningen under dessa år haft i inkomster kr. 2,613: 56 och i utgifter kr. 1,293: 75. Dessa medel ha lämnats både till inre och yttre

Storviks Kristna Ungdomsförening hade söndagen den 15 febr. offentligt årsmöte i Storviks missionshus. Som talare tjänade kand. G. Blomberg från Missionsskolan på Lidingö, kongommissionär C. W. Lembke och pred. A. M. Karlstedt. Sång utfördes av s-hammars sångkör. — Föreningen har 38 medlemmar utom junioravdelningen, som räknar 16 medlemmar. Kassan har rört sig med ett belopp av kr. 431: 43.

Runtuna Kristna Ungdomsförening.

missionen. Under de senaste åren har föreningen lämnat, vad den kunnat, till församlingen för uppförandet av missionshuset, som synes å fotografiet. Föreningen, som vid 10-årsfesten hade 20 medlemmar, är ansluten till Södermanlands Frikyrkliga Ungdomsförbund och S. M. U. — Den vill genom U. F. V. sända en hjärtlig fridshälsning till trossyskonen landet runt.

Degerfors Ungdomsförening, Värmland, höll sin årshögtid sönd. den 15 febr. Pred. Öberg från Örebro tjänade med föredrag, sång och fiolmusik. — Medlemsantalet är 77. Räken-skaperna ha balanserat på en summa av kr. 1,471: 24. Det bästa förhållande är rådande mellan ungdomsföreningen och församlingen.

Bellehemskyrkans Ungdomsförening, Göteborg, hade sitt årsmöte den 9 febr., därvid års- och revisionsberättelserna för 1913 föredrogs. Verksamheten under fjolåret har varit mycket omfattande och har krönts med välsignelse. Möten av olika slag ha hållits, såsom bibelsamtal, samkväm, medlemsmöten av olika slag, ungdomsmöten i kyrkan och sommartiden i Slottsskogen, ungdomskonferens, fosterländsk fest och julfest m. m. Gossavdelningen med omkr. 45 medlemmar och flickavdelningen med 50 å 60 medlemmar ha haft sina regelbundna möten. Besöks-komitéen har verkat bland fattiga och sjuka. Ett 100-tal fattiga söndagsskolflickor ha i tvenne avdelningar samlats till symöten varje

vecka. Vid julfesten erhöilo de sina under året förfärdigade klädesplagg m. m. och samtidigt fick ett antal gossar mottaga gåvor i klädesväg. En barnkoloni med 22 skyddslingar har även sistlidne sommar varit utsänd. I Kina underhåller föreningen en evangelist och en skolflicka. Till Ev. Missionsföreningen har under året lämnats 1,200 kr. Föreningens ordförande har under tiden varit predikant Aug. Rosén.

Under året ha 94 nya medlemmar tillkommit och 59 afgått. Vid årsmötet intogos 36 medlemmar. Antalet medlemmar är nu 595. Inkomster och utgifter balansera på en summa av omkr. 6,000 kr.

Halsbo Ungdomsförening, av vilken ett gruppkort finnes infört i dagens nummer av U. F. V., bildades 1911. Den troende ung-

“Den troende ungdomens uppgift i vår tid“. Vid eftermiddagens möte hölls föredrag av pred. John Dehlin och O. Jonsson. Efter kafferast hölls sedan föredrag av förbundets resetalare Alb. Karlsson. Mellan föredragen och under festen presterades god sång av kören.

Kristna Ungdomsföreningen Arbetsmyran i Östersund firade sin årsfest sönd. den 8 febr. under mycket stor tillslutning av deltagare. Föredrag hölls av fil. kand. H. Håkansson, Stockholm, och pred. A. Lönnborg, Östersund, varjämte blandade kören och orkestermusikerna bidrogo att höja feststämningen. — Års- och revisionsberättelsen visade, att verksamheten under det gångna året bedrivits med framgång. Inkomster och

Halsbo Ungdomsförening.

domen i Halsbo hade dock i många år förut bedrivit kristlig ungdomsverksamhet, ehuru den ej var organiserad. Från denna ungdomskrets ha utgått tre missionärer till Kina i Svenska Missionsförbundets i Amerika tjänst, nämligen John Pettersson med fru och sjuksköterskan Augusta Nilsson. — Föreningen är från dess bildande ansluten till S. M. U. och verkar i fullt samförstånd med friförsamlingen på platsen.

Ångermanlands Frikyrkliga Ungdomsförbund firade lörd. och sönd. den 7 och 8 febr. sitt halvårsmöte i Sollefteå, dit förbundet av Sollefteå Kristl. Ungdomsförening inbjudits. Lördagsafton samlades styrelsen och ombuden till konferens. De flesta föreningar, som tillhöra förbundet, voro genom ombud representerade.

Söndag f. m. hölls gudstjänst med predikningar av pred. Aug. Johansson och John Åkerlund. Dessutom samtalades över ämnet

utgifter ha balanserat å en summa av kr. 2,583: 35 med ett saldo till detta år av kr. 603: 18. Av de inlutna medlen har föreningen lämnat till Östersunds Brödraförening kr. 200 jämte ett pianino; till Jämtlands Ansvarieförening kr. 138: 40 samt till Sv. Missionsförbundet kr. 125. Dessutom ha för andra ändamål utgivits större eller mindre summor. — En länge närd önskan att inom föreningen få ett bibliotek har under året förverkligats, och har föreningen nu omkring 30 band verkligt god litteratur. I föreningen har under året intagits 25 medlemmar. Medlemsantalet utgjorde vid årsskiftet 90.

Blidsbergs Kristl. Ungdomsförening hade den 31 jan. sitt årsmöte. Föreningen, som består av 127 medlemmar, har under det gångna året fått vara till välsignelse. Inkomster och utgifter balanserade på kr. 1,196: 34. Föreningen arbetar i allra bästa samförstånd med församlingen på platsen.

Den 8 febr. hade föreningen sin årsfest. Efter inledningstal av föreningens ordförande, handl. Ljungberg, hölls föredrag av pred. Söderholm, Tidaholm, och predikanten på platsen, M. Gustafsson. Sång utfördes av Blidsbergs sångkör. Mycket folk var samlat.

Älfkarleö Kristl. Ungdomsförening, som härmed presenterar sig för U. F. V:s läsare, bildades den 7 jan. 1897 och har f. n. 40 medlemmar. Inom föreningen finnes ock en juniorförening, vars medlemsantal icke ingår i ovan angivna summa. De flesta av ungdomsföreningens medlemmar tillhöra församlingen. Och mellan föreningen och församlingen råder det bästa samförstånd. Föreningen sänder med detta n:r av U. F. V. sin hälsning till alla ungdomar, som äro anslutna till S. M. U.

till 1914 utgör kr. 301: 84. Till inköp av böcker till biblioteket anslogs 75 kr. Föreningens offentliga möte hölls kl. 8 e. m. under god tillslutning och omväxlade med tal av pred. Granath och Nordgren, körsång, versläsning och kaffeservering.

Vingåkers Kristl. Ungdomsförbund hade sitt årsmöte i missionsalen i Bondestad söndagen d. 8 febr., därvid styrelseval förekom, revisionsberättelsen upplästes och godkändes m. m. Antalet medlemmar i förbundets 6 kretsar utgjorde tillsammans 160. Inkomster och utgifter balanserade på en summa av kr. 556: 36, Sammandraget över samtliga kretsarnas räkenskaper visade en summa av kr. 2,056: 36.

På e. m. var offentligt ungdomsmöte anordnat. Vid detsamma hölls föredrag av

Älfkarleö Kristl. Ungdomsförening.

Vittinge Kristna Ungdomsförening firade sönd. den 15 febr. sin årsfest, vid vilken hölls föredrag av red. Theod. Anderson från Stockholm och stud. Arvid Öhman från Missionskolan på Lidingön. — Föreningens medlemsantal är 19. Kassan har under det gångna verksamhetsåret balanserat på en summa av kr. 161: 52.

Betlehems kyrkans Ungdomsförening, Sundbyberg, firade sitt årsmöte söndagen d. 25 jan. Föreningen räknade vid årsmötet 112 medlemmar, av vilka 34 ingått under 1913. — Inkomsterna under året ha uppgått till kr. 1,280: 28. Bland utgiftsposter märkas 400 kr. till församlingen och 200 kr. till en evangelist på Missionsförbundets fält i Kina.

Missionsstudiekrets med 11 deltagare har anordnats inom Kungsholms Friförsamlings Ungdomsförening, Stockholm. Kursen, som började den 17 febr., ledes af pred. Sam. Larsson.

Falu Kristl. Ungdomsförening höll sitt årsmöte söndagen d. 8 febr. Medlemsantalet var vid årsskiftet 137, varav 86 tillhöra församlingen. Inkomsterna hava varit kr. 1,601:09 och utgifterna kr. 1,291: 85. Kassabehållning

pred. E. Sjöberg från Stockholm, pred. Moberg och pred. Laurell.

Skönviks Kristl. Ungdomsförening höll den 25 jan. sitt årsmöte. Medlemsantalet utgjorde vid årsskiftet 29. Inkomster och utgifter balanserade på kr. 429: 51. Därav ha 100 kr. lämnats till församlingen och 50 kr. till en gosses underhåll i Kongo. I nära anslutning till ungdomsföreningen finnes en bibelskola. Mötet, till vilket församlingens styrelse med fruar voro inbjudna, avslöts med tesupé.

Säters Missionsförenings Ungdomsförening höll sitt årsmöte lörd. den 31 jan. och sönd. den 1 febr. Lördagen kl. 8 e. m. voro medlemmarna samlade till enskilt årsmöte, då redogörelse för det förflutna verksamhetsåret upplästes, val för det nya företogs samt åtskilliga för föreningens verksamhet viktiga frågor behandlades. Av årsberättelsen framgår, att inkomster och utgifter under året balanserat på kr. 1,177: 56. Bland utgifter må nämnas: till missionsföreningen kr. 200, hednamissionen kr. 71: 25 samt till soldatmissionen vid Dalregementet kr. 210. På söndagen hölls offentlig gudstjänst både på f. m. och e. m. Bokhållaren Nore Haglund,

Borlänge, samt handl. C. V. Åberg, Säter, talade värmande och väckande. Kl. 8 e. m. var offentlig årsfest med tal av samma talare samt sång och musik.

Vätö Kristl. Ungdomsförening Vårblomman höll den 16 jan. sin 8:e årsfest. Föreningen her under året haft en inkomst av kr. 600: 75. Medlemsantalet har under året ökat med 7 och är nu 37. Under året har föreningen bidragit till församlingens verksamhet med 250 kr. samt lämnat 50 kr. till underhåll av en gosse i Kongo.

S. M. U. hade anordnat kvartalsmöte i Boxholm lördagen och söndagen den 14 och 15 febr. Vid detsamma hölls föredrag av kand. Bruno Nyström och missionär S. M. Fredén. Platsens manskör och strängmusik tjänade med att sjunga och spela. Många unga från såväl Boxholm som närgränsande trakter övervoro mötet, vilket var synnerligen skönt och uppbyggligt.

Västmanlands Läns Ungdomsförbund av S. M. U. höll sin 4:e årskonferens lördagen och söndagen den 7 och 8 febr. i Missionskyrkan i Västerås. Kl. 11 f. m. sammanträdde styrelsen för att förbereda ärendena. Kl. 4 e. m. började konferensen. Närvarande voro utom styrelsen 24 ombud från olika delar av länet. Efter gemensam sång inleddes konferensen med ett kort tal och bön av John H. Ericsson, Sala, som ock ledde mötets förhandlingar.

Av årsberättelsen framgick, att förbundet bedrivit predikoverksamhet och anordnat större möten i olika delar av länet samt lämnat bidrag till soldatmissionen. Till förbundet äro anslutna 28 föreningar med 1,456 medlemmar. Förbundet hade under året ökat med 192 medlemmar. — Inkomster och utgifter hade balanserat på kr. 1,437 med en kassabehållning av kr. 903: 27. Full och tacksam ansvarsfrihet beviljades styrelsen för det gångna årets förvaltning.

På styrelsens förslag beslöts att till ungdomsmissionär kalla stud. Karl Nilsson, Lidköping, att från den 1 aug. verka bland ungdomen inom Västmanland. Förbundets sommarmöte kommer att hållas i Munktorp midsommardagen. — Till soldatmissionen i Sala lämnades ett anslag av 50 kr.

På söndagen fortsattes mötet med predikan på f. m. av Eriksson, Ruth och P. Nilsson. På e. m. diskuterades frågan: "Den inre missionens läge och behov". I diskussionen påvisades den utveckling och framgång, som Sv. Missionsförbundet haft de senaste 30 åren men även behovet av fördjupat andligt liv, starkare samfundsanda och målmedvetenhet i arbetet. Därefter höll distriktsförest. P. Nilsson ett sakrikt och kraftigt framfört föredrag över ämnet "Den kristna församlingen". Stora skaror av deltagare från sta-

den och omkringliggande orter deltog hela dagen i mötet, som präglades av en god ande.

Stribergs Kristl. Ungdomsförening firade sitt 12:te årsmöte sönd. den 24 jan. Som talare vid mötet tjänade pred. O. Nilson, Örebro, och A. Sandberg, Nora, samt folkskoll. O. Engvall, Västgöthyttan. — Av års- och revisionsberättelserna framgick, att medlemsantalet vid årets slut var 34 samt att inkomster och utgifter balanserat med en summa av kr. 701: 52.

Bollnäs Missionsförenings Ungdomsförening höll sitt årsmöte i samband med ungdomsmissionsmöte sönd. och månd. den 15 och 16 febr. — Vid de offentliga sammankomsterna hölls föredrag av pred. Ad. Andersson, Sandviken, och I. Erenius, Kilafors, varjämte missionsföreningens sångkör, stråkkapell och musikförening medverkade.

Av års- och revisionsberättelsen framgick, att arbetet inom föreningen fortgått i frid och endräkt och i bästa harmoni med missionsföreningen på platsen. Under verksamhetsåret ha 30 nya medlemmar intagits i föreningen. Medlemsantalet var vid årsmötet 256. Inkomster och utgifter ha balanserat på c:a 3,100 kr. Av dessa medel har det mesta använts till inre och yttre missionen.

Västerås Missionskyrkas Ungdomsförening höll sitt 18:de årsmöte sönd. den 15 febr. Under året ha 42 nya medlemmar intagits. Medlemsantalet är nu 240. Utgifter och inkomster ha balanserat på kr. 2,409: 26. Bland utgifterna märkas 800 kr. till församlingen.

Under året hava ett flertal komitéer arbetat inom föreningen. Så har Missionskomitén anordnat en offerfest och några missionsföredrag samt genom brevväxling stätt i förbindelse med missionärerna på missionsfälten. — Sjuk- & besökskomitén har besökt sjuka och fattiga, spelat, sjungit och läst för dem samt även på annat sätt sökt hjälpa och uppmuntra. Besök ha även gjorts några gånger på Västerås och St. Ilians fattiggårdar, då förutom den andliga uppbyggelsen även bjudits på kaffe. — Festkomitén, mottagningskomitén, syföreningen m. fl. hava också haft sina uppgifter att fylla. — Föreningens bibliotek, som räknar närmare 500 band, har rätt flitigt anlitats. — Till julen lämnades full beklädning till 21 barn, och hölls vid detta tillfälle en synnerligen trevlig fest med barnen och deras föräldrar.

Sönd. den 22 febr. hade föreningen sin offentliga årshögtid, då pred. Hallén från Uppsala predikade. Stora skaror samlades till mötena. Vid eftermiddagens fest var kyrkan fullsatt till sista plats av till stor del icke troende ungdom.

Ingångna i vilan.

Karin Stenkvist.

Karin Stenkvist †. Återigen har en länk i syskonkedjan brustit, i det att Karin Stenkvist, Reijmyre, kallats till härligheten efter endast några dagars sjukdom i en ålder av ej fullt 19 år. Ingen kunde ana, att hon, som såg så frisk och hurtig ut, skulle få hembud så snart. Det gäller för var och en att besinna, huru kort och ovaraktigt livet är.

Karin Stenkvist har i omkring 6 år varit medlem av Reijmyre Missionsförenings Ungdom. Under hela tiden har hon ock med nit och intresse deltagit i arbetet. I sång- och musikföreningen var hon medlem. På färden till graven ledsagades hon utom av släktingar och anförvanter av missions- och ungdomsföreningens medlemmar. — Frid över Karin Stenkvists minne!

Ester Morén.

Ester Morén †. Den 22 sisl. dec. avled Ester Morén från Skog, Moheda. Hon var vid sin död endast 21 år gammal. Ända från sin barndom har hon älskat Gud, och hon lämnar efter sig det allra bästa minne. Under de senaste åren har hon fått gå lidandetsvägen. Men den vägen förde henne hem.

Hennes begravning ägde rum den 4 jan. på Moheda kyrkogård, där medlemmar av Moheda och Slätthults ungdomsföreningar bjödo henne ett sista farväl. "Den rättfärdiges minne lever i välsignelse."

Från redaktionen.

De tre första numren av Ungdomsvännen Friska Vindar äro allaredan i det närmaste slut, ehuru de trycktes i en upplaga av 18,500 ex. Vi vilja därför enträget bedja en var, som möjligen har dubletter av dessa nummer, att *godhetsfullt återsända dem till Svenska Missionsförbundets Expedition, Stockholm C*, som ock betalar portot. Det är eljest fara värt, att nytillträdande prenumeranter icke kunna få ett eller annat av dessa nummer. Och det skulle vi ju inte gärna vilja.

Av nedannämnda ungdomsföreningar anordnas brevaftnar å tider, som för varje förening är angivet.

Lerums Skogars Ungdomsförening: Den 14 mars. Adr.: Hulda Johansson, Toryd, Lerum.

Åmots bruks Kristna Ungdomsförening. Den 15 mars. Adr.: Elsa Wiklund, Åmots bruk.

Mullsjö Kristl. Ungdomsförening: Den 15 mars. Adr.: Robert Svensson, Knipan, Mullsjö.

Kärtareds Kr. Ungdomsförening: Den 21 mars. Adr.: Gottfr. Carlsson, Kärtared, Norrunga.

Svärdsjö Ungdomsförening: Den 21 mars. Adr.: Emil Andersson, Liljansnäs, Sundborn.

Spångby Ungdomsförening Syskonringen: Den 24 mars. (Dess första brevafton). Adr.: J. G. Fredlund, Kappsta, Gimo.

Ungdomsföreningen Senapskornet, Rättvik: Den 23 mars. Adr.: Sv. Missionsförbundets Vilohem, Rättvik.

Bälinge Kristl. Ungdomsförening: Den 22 mars. Adr.: Edit Norlin, Forkarby, Uppsala.

Sävenfors Kristl. Ungdomsförening Trosstjärnan: Den 25 mars. (Dess första brevafton). Adr.: Sigfrid Eriksson, Sävenfors, Hellefors.

Skuttunge Missionsf:s Ungdomsförening: Den 28 mars. Adr.: Alfred Wallin, Skuttunge.

Vänga Ungdomsförening: Den 28 mars. (Dess första brevafton.) Adr.: Aron Johansson, Hällnäs, Anten.

Mölnalds Kristl. Ungdomsförening: Den 4 april. Adr.: Augusta Borg, Missionshuset, Mölnald.

Norbärke Kristna Ungdomsförening: Den 4 april. Adr.: Pred. John Vänstrand, Smedjebacken.

Hedesunda Kristl. Ungdomsförening: Den 14 april. (Dess första brevafton.) Adr.: Karl Ugglå, Brunn, Hedesunda.

Kuverten märkas B. A.